

Publicerad 2008-09-17 18:09 av Lasso

Den sista dagen

Så det var dags

Det var slut, för inget annat hade hänt

Än det han trodde och visste skulle hända

Målsättningen var, att till det datumet, leva

Så...

Nu tog han sakta ett rep, kastade det över en bjälke

Och knöt fast

Bjälken skulle hålla

Hade 2 halvtrasiga stolar att välja på

En stadigaste, för man måste ju veta

”att den håller”

Ögla efter allt konstens regler

På film så hade de så många slag

Han nöjde sej med ett par

Men de verkade hålla

Så nu, kunde man inte skjuta på det

Brevet

Hm just de brevet, de sista

Han letade i lite papper, tog ett par baksidor

Skrev med en grov penna

Och då var de klart

Han skrev om, och till, sina barn

Och så... lite mer, mer än han tänkte

Sen ställde han sej på pallen och

Lade repet om halsen

Tittade ut över nejden i sista gång

Men kom på att, han hade en sista

Ett sista, alternativ

”Gud, ge mej ett skäl att inte göra det här

ett enda skäl, så gör jag de inte, bad han

Så ryckte det i handtaget

Han hade låst dörren, mest för att barna inte hade nyckel

Och de skulle slippa...

Men de ryckte och så hördes rop "pappa"

De hördes igen "pappa" mer och mer

Ryckandet tilltog

Sen från en annan dörr, barna grät och ropade

Så släppte fördämningarna.... Så kom tårarna

Länge satt han och bara grät, innan han gick upp

Och tog pallen, kastade den i golvet så den sprack

Nu gick han ut, de var redan mörkt

"och de vart afton och natt, den sista dagen"

Och samtidigt så kändes det

Som ett nytt liv

"och de vart afton och de vart natt, den första dagen"

Den första dagen på resten av hans liv

Och så friskt luften kändes utanför

När han andades in sina djupa andetag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LassO med Poeter.se id #18104 innehar upphovsrätten